

Növendékhangverseny a zeneiskolában

A Szegedi Állami Liszt Ferenc Zeneiskola bérlet-sorozatának második hangversenye vasárnap délután 4 órakor lesz a Zeneiskola nagytermében (Tábor u. 3). A hangverseny szereplői ez alkalommal nem tanárok, hanem növendékek lesznek. Az iskola már több alkalommal sikerrel szerepelt vonózenekara Corelli, Purcell, Händel, Haydn műveiből ad elő Perényi Pál tanár vezényletével.

A hangverseny másik érdekessége a Budapesti Lórántffy Zsuzsanna iskola 30 tagú úttörő kórusának a felépítése lesz. Kórusművekkel, hangszerzölökkel és táncgyűjteményekkel szerepelnek. A budapesti pájtások örömmel jönnek, hogy tudásukat a szegedi, zenét tanuló ifjúknak bemutathassák. A szegedi pájtások is nagy várakozással tekintenek a találkozás elé, amely mindkét részről igen tanulságosnak ígérkezik.

Földvásárlási invázió Szeged vidékén

Az egyszerű amerikai farmer, a francia, az angol, vagy éppen a nyugatnémet paraszt szentül hiszi: nálunk, Magyarországon a parasztság a legnagyobb nyomorban él, máról holnapra való kenyere, ruhája sincs neki. Mondván: ez magától értetődik a kommunista rendszerben. Nem csoda ez, hiszen az ő államrendszerükben a sok-sok millió példányában megjelenő újság, meg rádió évek óta ezt magyarázza nekik, s ma már a hazudozók is úgy vannak a sokféle hazugsággal, hogy a szüntelen ismételtetés után maguk is kezdik hinni.

Most itt áll előttünk egy egyszerű, de annál beszédesebb számadat, amely a napnál is világosabban mutatja az igazságot. Nem országos adat, csak egy járási:

A múlt esztendőben a szegedi járás községekben olyan nagymérvű ingatlanvásárlási folyamat kezdődött el, amelyre a legöregebb statisztikusok szerint sem volt még soha példa, nem ezen a te-

rületen, de az ország más részein sem. 1957 februárjától ugyanez év december 31-ig a tele-**több kis- és középparasztok csak új ingatlanok s földterületek vásárlására 111 millió 784 ezer 55 forintot költöttek összesen.**

Hogy eláruljuk, ennek az adatnak van egy szépségiháza is. Az, hogy ez csupán az az összeg, amelyet a vevők és az eladók bevallottak, s megfizették utána az állami illetéket.

Bevételek szerint a való-ságos összeg, melyet föld-vásárlásra fordítottak a szegedi járásbeli gazdák a múlt évben, megközelíti, talán meg is haladja a 150 millió forintot.

Ezek után még a legelveteműtebb ellenség sem mondhatja, hogy a magyar parasztság élete nyomorúságos. Mert hiszen, ahol évente — egy ekkora járásban, mint a szegedi — 150 millió forint jut csak földvásárlásra, ott nemigen van tanýája a szegénységnek. Az ez évi földvásárlásokról szóló adatok még meglepőbb képet mutatnak. Január első három hetében a járásban pontosan 676 család vásárolt földet. Hivatalosan hatezer-től tizenhatezer forintig kellek el manapság holdanként a földek. Sok falusi ember tudomása szerint azonban előfordul, hogy egy-egy hold jobb földért, főleg gyümölcsösért, harmincezer forintot is kiszurkolnak.

Ez a nagy földvásárlási invázió — ha kapitalista tendenciát is rejteget magában — azt mutatja: falun egészen rendeződnek a föld-birtokviszonyok.

Zömmel azok vásárolnak földet, akik azt maguk, családjukkal együtt meg is akarják művelni.

A termőföldek mai adás-vétele nem azt jelenti általában, mint amit a felszabadulás előtt jelentett. Régen a kulák- és úribirtokok farskasévtávval falták fel száz-**ezerszám a kis- és középparaszti gazdaságokat. Ma éppen ezek a kis- és középparasztok vásárolnak leginkább földet. És kik adják el jelenleg földjeiket? Elsősorban azok az emberek, akik az elmúlt évek gyakran hibás**

A vízvezeték-hálózat avultsága miatt

több helyen fel kell bontani a szegedi utcák kövezetét

A város utcáin mostanában igen sokszor látni, amint munkások bontják fel az utcák és úttestek egy-egy részét. Többek között a Széchenyi téren négy helyen, az Anna-kút körül két helyen, majd a Dugonics tér és a Lenin utca sarkán, a Vár utcában és az Oroszlán utcában, a Beloiannisz téren és még több helyen bontották, vagy bontják fel az úttestet a Vízművek dolgozói. Össze nem hangolt munkára gondolva, már-már kezdünk rosszat sejtene-
ni, de a Szegedi Vízművek vezetője megnyugtatót. A több mint 50 esztendő víz-hálózatból időnként rejtett folyások törnek fel, amelyekett azonnal javítani kell. Több helyen ugyan a víz nem tör a felszínre, de a szakemberek máris megállapították, hogy a víz a földben húzódik el, tehát előbb-több felszínre tör. Ezért van tehát az, hogy mostanában több helyen bontják, majd lerakják az úttest kövezetét, aszfaltját.

Szerencsés kimeneteű baleset a szegedi hídon

Tegnap, szerdán kora délután szerencsés kimenetelű közlekedési baleset, történt a szegedi hídon. A villamos Újszeged irányába haladt, s vele szemben jött Bozsó Vince Mórahalom 725 szám alatti lakos egylovas kocsija. Mikor a villamos egyvonal-ba ért a lovaskocsival, a ló megugrott és a kocsit a villamosnak rántotta. Az összeütközés következtében a lovaskocsi hátulja felfutott a járdára a kocsi eleje pedig a villamos hátsó peronjára tört be. A ló és a hajtója a földre kerültek, de sérülés nem történt —, hacsak a ló enyhe sérülését nem számítjuk.

Vizsgáznak a labdarúgó-játékezők

A labdarúgó-játékezők is készülnek a március 2-án kezdődő bajnoki idényre. A Textilipari Technikum tornatermében négy tornatermi edzést tartottak és készülnek a hamarosan sorra kerülő ellenőrző vizsgákra. A megye NB I-es, NB II-es és NB III-as játéke-

zágazás jövője kizárólag a szocialista nagyüzemi termelés. Még a legfejlettebb kis-paraszti gazdaság sem képes kielégíteni szocialista igényeket. A jelenleg egyre erősödő egyéni parasztagazdaságokat a fejlődésben messze meg kell, hogy előzzék a termelőszövetkezetek. Erős, jól jövedelmező kisparaszti gazdaságokból — természetesen önkéntes* alapon — sokkal előbb válhatnak igazán jó termelőszövetkezetek, mint az olyanokból, melyek — emlékszünk még ilyesmire — csaknem kizárólag a saját szükségleteikre termeltek. Fontos tehát, hogy minden dolgozó paraszt világosan lássa:

ma, amikor kormányunk minden lehetőséget megad az egyéni gazdaságok gyarapításához is, ez nem a szövetkezeti mozgalom ellen, hanem annak érdekében történik, s pártunk a mezőgazdaság szocialista átszervezéséből egy jottányit sem enged.

CSEPI JÓZSEF

Szabás-varrás-tanfolyam kezdődik Alsóvároson

Az alsóvárosi Földműves utcai óvoda leleményes óvónőinek kezdeményezésére a közeljövőben szabás-varrás-tanfolyam kezdődik Alsóvároson, a Földműves utcai általános fiúiskola épületében. Az óvónők és a városi nőtanács vezetői szombatn este 8 órai kezdettel szülői baráti találkozóját rendezik meg az óvodában, ahol a tanuló vágyó alsóvárosi asszonyokkal, lányokkal megbeszélnek majd a tanfolyamon való részvételt. A tanfolyam iránt máris igen nagy az érdeklődés, mintegy 40 fiatal asszony, lány jelentette be a tanfolyamon való részvételét.

Szendrei József

Megkezdtek a gyakorló tanítást a IV. éves tanárjelöltek

A szegedi gyakorló gimnáziumokban megkezdtek a negyedikes hallgatók a gyakorló tanításokat. Mintegy nyolcvan tanárjelölt jár be a Radnóti, a Tömörkény és a Ságvári gimnáziumok óráira március 7-ig. Az első hetekben a hallgatók a gyakorló iskolák tanárainak óráin hospitálnak, az órá-

kat levezető pedagógusokkal megbeszélnek a tanítás különböző kérdéseit. A hónap második felében a hallgatók gyakorlati tanítást is végeznek, óráikat a gyakorló iskolák pedagógusai megírálják. A hallgatók nagy szeretettel és lelkesedéssel készülnek gyakorló idejük letöltésére.

A gépirónő csinosága és más követelmények

Amikor jőpár nappal ezelőtt először hallottam róla — D. B. barátom mesélte — azt hittem, csak tréfálnak. A valóság azonban pontosan ennek ellenkezőjéről győzött meg.

A dióhéjba fogott tény: a Szegedi Textilművekben — és még egy-két helyen —, amikor elhelyezkedni próbált egy feleslegessé vált gépirónő, s volt hivatalból telefonáltak a gyárba, onnan a lényegre tekintve ezt válaszolták:

— Igen, kell gépirónő, de hát csinos és fiatal legyen, mert mi ugye reprezentatív üzem is vagyunk... És még egy követelmény, hogy az illető párttag is legyen. Hát igen, ehhez ragaszkodunk.

Ennyi és nem több a kapott válasz, amelyet felháborodás és szó nélkül nem lehet hagyni. Hát csak az lehet a jó munkaerő, gépiró, vagy más, aki csinos és fiatal? Nyilvánvalóan ostobaság ez! S azok a nők: feleségek, édesanyjak, vagy fiatal nagymamák, akik esztendők, talán évtizedek óta ülnek az írógép mellett »alkalmatlanok«, mert komolyak, s egyiküknek-másikuknak ósz szálak vannak a hajában? Nem, és nem! Egy a fontos, a legfontosabb: a becsületesség, a munkában és az erkölcsben.

Nem vitatom, üdőbb jelenség lehet sokaknak egy frufrú frizurás és »angyalian« pájzánkódó leányzó — gépirónő. Ilyen alapon eldönteni azonban valakinek, vagy valakinek az alkalmasságát a gépirásra, vagy bármilyen munkakörre, —abszurdum! Sőt semmi köze a szocialista morálhoz és ezért erélyesen hadakozunk ellene.

Reprezentatív üzem? Hát igen, korszerű és szép a Textilművek, s az ember — fiatalok és idősebbek jó munkája — adja reprezentatív jellegét. Nem a fiatal és csinos gépirónőkön múlik. Persze szép és jó a csinoság, a fiatalság. Ennek azonban nem az idősebbek semmibevevésében kell megmutatkoznia. A gyerekére, egész családjára a nehéz »második műszakban« gondot fordító anyákat, akik esetleg nem olyan csinosak, mint a lányok, kötelesség megbecsülni. Legalább annyira az, mint a csinos hajadonok megbecsülése.

Fura és lehetetlen dolog a párttagsághoz kötni a gépirói állást. Igaz, hogy lehetnek és vannak olyan ügyek, amelyeknek az intézéséhez kell a gépirónők párttagsága. Például a pártvezetőségi ülésnek, vagy a párttaggyűlés jegyzőkönyvének vezetéséhez, s ennek az anyagnak a legépeléséhez stb.

Az érintett üzemben azonban éppen van kettő-három olyan gépirónő, aki párttag. Tehát nem érteni, hogy miért ragaszkodtak a párttagsághoz?!

Nem látják a fától az erdőt. Azaz nem találják tarthatatlannak, hogy például az üzem főmérnöke is lehet pátonkivüli és az is — ám a gépirónőnek párttagnak kell lennie?! Plusz csinosnak, fiatalnak és egy kicsit epés következtetéssel talán...:

A mi erkölcsünk — a szocialista erkölcs — tisztá. Ne engedjük erre visszataszító, rút foltokat úgy sem, amiről a fentiek szólnak.

(morvay)

NAPJAINK

Pletykáljunk kicsit! — a France Soir után szabadon. Ez a lap ugyanis a napokban kikotyogta a franciaországi játékkaszinók múlt évi bevételi mérlegét. Szerepel a pletykasorokban Algír városi kaszinójának pénztárjelentése is, mégpedig igen előkelő helyen. 1954-ben 188; két évvel később már 197 millió frank volt a játékkaszinó bevétele, de 1957-ben »minőségi ugrás« következett: 208 millió frankos bevétel mutatott ki.

Algír nagyon fontos ebből a szempontból, mert itt más adatokat is megfigyeltek és feljegyeztek, s ki-ki összehasonlított tehát — meggyőződése szerint. E városban egymillió munkanélkülit tartanak számon. (Ráértükben ők lendítették talán fel a kaszinó üzleti életét?) Vagy egy másik adat: hatmillió ember havonta 20 ezer franknál kisebb összegből kénytelen megélni. Rájuk se igen mosolyoghat Fortuna istenasszonya!

Száz embert nyaktilóval végeztek ki... Háromszáz embert halálra ítétek... Négyezer katona tartja fenn a rendet... Vigyázat! Ez már nem pletyka! Ez már mind komoly bizonyíték arra, hogy Algéria a szabad világhoz tartozik.

(mn)

Jó ideje már annak, hogy húsból — épp úgy, mint sok más ételmiszerből — nem látunk hiányt. A húszletek nemcsak a városban, de a falvakban reggelente telistele vannak friss áruval, van választék bőven. Nemrégien mégis megessét, hogy a kistelekiék egész hét végét hús nélkül érték meg. Pedig a Szegedi Hűtőház — ami a szállítást illeti — teljesítette kötelességét. Már pénteken jó időben megérkezett a faluba az arra a napra, szombatra és vasárnapra szánt húsmennyiség, csak éppen nem lehetett kimérni. Nem az volt a baj, hogy talán romlott lett volna a hús, hanem a hűtőházban annyira megfagyasztották a sertés- meg a borjúcombokat, hogy azok még szombaton délután sem álltak szóba a mézsáros bárdjával. A nagy számú vevőközönség tolongva, sorba állva a mézsárossal együtt várta, hátha enged a hús, de az bizony nem engedett. Így esett meg, hogy Kisteleken a vasárnapi húisleves helyett sok helyen hamis húisleves került az asztalra és a krumpli is hús nélkül főtt meg.

(cs)

Mindig úgy gondoltam, hogy Belvárosunk biztonságos hely. Jól kivilágított, nagy bérházak, jól zárható kapukkal, közel a rendőrség, sok az éjjeliőr és hirtelen nem jut eszembe több biztonsági kellék. Lehet, hogy túl optimista vagyok —, s most bólogatnak a gyáva emberek — a házörző ebek tulajdonosai. Mert kérem a Belvárosban egy-egy bérház nyugalmát, rendjét három-négy, vagy még ennél is több házörző komondor védi.

A statisztikából legalább is ez derül ki. Szeged bérházaiban kizárólag — hasznos céllal — házörző kutyát tartanak. Szegény kis pincsik, ha tudnák, hogy gazdájuk a tanácsnál letagadta nemes származásukat, fajtájukat és egyszerűen csak házörző komondornak nevezte őket?! »De vajon miért?« — ugatnának a kis kutyák, ha tudnák. Miért?! Mert a »luxuskutya« évi adója 120 forint, a házörzők után pedig csak 16 forintot kell fizetni. Hát ezért. És ami a legérdekesebb ebben a dologban, még ezt a költségvetést sem fizeti be sok kutyatulajdonos. Hné